

[Duetoff]

partifælle hr. Erhard Jakobsen ved at sige, at jeg egentlig ikke havde tænkt mig at bruge tid på det dagsordensforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, for det føler jeg faktisk ikke der er nogen som helst grund til.

Men ellers er det jo da spændende at have en slags åbningsdebat midt i året, en debat, hvor man kan gøre status, og det har da også været lærerigt at sidde her og lytte i dag.

Jeg synes, at den nye regering bliver kritiseret på mange forskellige måder. På den ene side siger man, det er kritisabelt, at der ikke er meget nyt i det, regeringen kommer med, og på den anden side siger man, at det jo nærmest er revolutionært, at vi har fået en socialdemokratisk ledet regering. Begge dele kan da ikke være sande.

Efter CD's opfattelse er det da også sådan, at den linie, der er lagt i regeringsoplægget, er en justering af en hovedlinie, det er en fortsættelse af den linie, som allerede kom frem i forbindelse med finanslovforhandlingerne sidste år, og at det dermed er den midtsøgende linie, som et bredt flertal i Folketinget hidtil har syntet var en god idé.

Men naturligvis ved jeg da godt, at det er vanskeligt at forlade nogle ministerposter, at det er vanskeligt for to partier, som har været i regering i 10 år, pludselig at befinde sig på oppositionsbænkene. Og held og lykke med at være dér! Jeg håber på, at det bliver et konstruktivt besøg.

Jeg vil gerne kvittere ved at sige, at vi har haft mange gode politiske oplevelser i de sidste 10 år med både Venstre og De Konservative, og at der også er mange gode resultater som følge af de 10 års regering; det står vi bestemt ved. Vi løber ikke fra vores ansvar med hensyn til, hvad der er sket de sidste 10 år, og vi har været glade for samarbejdet i mange forskellige sammenhænge. Men det må dog også glæde ordførerne for både Venstre og De Konservative, at en række af de ting, som netop de to partier har talt mest for gennem årene – fast kurs, lav rente, betalingsbalanceoverskud, nedbringelse af statens underskud osv. – også er hovedlinien for den nye regering. Og så kan det hele jo da ikke være så slemt.

Jeg vil gerne for god ordens skyld gentage, hvad jeg sagde i formiddags: Vi er naturligvis gået ind i denne regering for at holde SF uden for indflydelse. Men det er kun en del af for-

klaringen. Vi er tilfredse med det regeringsgrundlag, der foreligger. Vi mener, at der er mange gode ting i det. Det er en rigtig linie, der lægges, og vi er med i regeringen – ikke som blokade, men som aktive medarbejdere i det håndværksarbejde, som Det Radikale Venstre talte om i formiddags. Vi er altså med af lyst, og fordi vi mener, at der er blevet lavet et uideologisk regeringsprogram, som vi godt kan stå ved. Men der er da ikke nogen tvivl om, at indfaldsvinklen til det og det, der bragte os på banen, var forholdene omkring SF.

Men man må altså ikke tro, at det alene er derfor, vi er i den situation, som vi er i nu. Vi er også i den heldige situation, at der er grænser for, hvor meget vi har været nødt til at ændre vores politik, og det er måske en af fordelene ved at ligge i midten. I en årrække har vi haft arbejdet med at trække Venstre og De Konservative ind mod midten; nu kan vi jo så i en årrække arbejde på at sørge for, at Socialdemokraterne også er midtsøgende, og det kommer også egentlig ganske vel. Begge dele giver indflydelse, og det giver såmænd det samme arbejde.

Emnerne er måske lidt anderledes. Som eksempel kan jeg nævne, at vi jo da tidligere har haft vores hyr med og kamp for at sørge for, at ideologiske skattelettelser og privatiseringer ikke tog overhånd. Det kan vi lade være med at koncentrere os så meget om mere. Nu kan vi måske se lidt efter, at der ikke bliver for meget centralisme eller for store systemer. Men arbejdsformen og arbejds målet er sådan set det samme, nemlig at sørge for, at det er midtbanen, der spiller.

Så vil jeg gerne sige til Socialdemokratiet – selv om det måske ikke kommer alle i den socialdemokratiske gruppe vel, det må man så udskylde, det er faktisk både venligt og godt ment – at jeg føler, at Socialdemokratiet i dag er meget anderledes end det socialdemokrati, som mange så som en tung mastodont for 15 eller 20 år siden. Det kan være fair eller unfair, at man har den vurdering og det skræmmebillede eller fjendebillede, som nogle har; det skal jeg ikke vurdere. Jeg skal bare sige, at sådan opfatter vi ikke Socialdemokratiet i dag. I regeringsgrundlaget tales der meget om omkostningerne i erhvervslivet, om bremse på de offentlige udgifter osv.; vi mener faktisk, at det viser, at der er en helt anden grundholdning i